

Karel Gott, Divka z obrazu

Kolikrát jsem stál tam, před tím krmkem,
kde má hlava i mrz.

V myšlenkách jsem křel stárm zmkem,
jenom já a as.

Kolikrát, když slunce vldn z zltla,
ze starého rmu dvůr tv m zmtla,
dvůr tv, jak re ukryt
v l okrov--.

ekal jsem, e d mi znamen, zbyten,
dvala se na m trpen neten,
pesto jsem ten obraz touil
mít v podkrov--.

Piel nhlé pň a obraz koupil,
snad já m te rd.

Jen já v m, e vbec neprohloupil
a nemu spt.

Nehledm u smv nemn z pltna,
tahle krása bv u eny mlá platn,
sny, e dvku Iska oiv nm pominou-ou-ou.

K obrazm snad me lehce vplť, je zvltn,
nemohou ti zptky Isku dt s tvou vn,
mali mi tohle rouhn

jist promino-o-o-o-o-ou.

Kolikrát, když slunce vldn z zltne
pokad m krsn dvůr tv zmtne,
nemus mít ani ndhern l okrov.

Neekm u tajn znamen, zbyten,
te u v m, kde Iska pramen skuten,
te u v m, e na m znamen odpov.

L-la-la-la, l-la-la-la-l, l-la-la,

l-la-la-la, la-la-la-l, l-la-la.

L-la-la-la, la-la-la-l, la-la-la-l.